

af dem, som ikke vare repræsenterede, hvorimod det er lige saa naturligt, at, efterat denne Deel har havt Leilighed til at vœ sin Indflydelse paa Bølgene, og saaledes komme til Orde her i Forsamlingen, at den da ved nogle af sine Deputerede giver sin Evne tilkjende til at bære en Deel af Statens Byrder. Derfor, saa sandt som vi skulle vogte os for i nogen Maade at fortrædige de mindre Bestdere, saa sandt skulle vi vogte os for en sygelig Kjaelen for dem.

Steen: Der er under Behandlingen af Krigsskatsloven flere Gange gjort Betragtninger gjældende, som jeg troer, at Thinget rigtigst burde fjerne fra sine Forhandlinger. Jeg regner dertil de Hentydninger til Misfornøielser, som antoges at ville opstaae hos nogle Classer i Samfundet, fordi andre bleve beskattede. Det er i og for sig et aldeles urigtigt Hensyn, som er fuldkommen fremmed for det, som er Hovedspørgsmaalet, nemlig, om en saadan Skat overhovedet er retfærdig eller ikke, og jeg troer, at de ærede Medlemmer af Thinget burde hellere vise et saadant Misnoie tilbage, hvor den yttrede sig, end give den Styrke ved at tage den til Indtægt her i Thinget. Naar dernæst noget Saadant har gjort sig gjældende med Hensyn til de mindre Fordeleeres Beskattning, saa forekommer det mig, at man ikke tager noie i Grindring, at, fordi disse Gien- domme belægges med Skat eller med høiere Skat, blive de øvrige Fordeiendommers Byrder ikke derfor lettede; det forekommer mig, at dette Misnoie derved altfor meget faaer Charakteren af en Misundelse, til at det sømmer sig for Folkethinget at tage Hensyn dertil (Nei! Ja! Ja!). — Man har fremdeles gjort gjældende imod disse Classers Fritagelse, at de have tjent ved Krigen; det er nu Noget, som jeg heller ikke kan finde rigtigt at bringe i Grindring her; thi det kan virkelig ikke gjen- nemføres saaledes, at man overalt træffer de

Mænd i Samfundet, som have havt nogen Fordeel af Krigen. Jeg troer, at vi Alle maae være tilfredse med, at der dog er Nogle, som have kunnet drage Fordeel af, hvad der har været til Skade for det Hele (Ja!). Jeg maa fremdeles bemærke, at, selv om disse Classer have tjent under Krigen, saa ligger der i selve det Udtryk, „at de have tjent“, aldeles ingen Sikkerhed for, at dette Forhold fremdeles vil vedblive under de nu bestaaende Forhold, og jeg tør nok sige, at hvad de have tjent, det have de ogsaa forbrugt, saaledes at det vilde komme bagefter, dersom vi nu søgte at ramme dem.

Der er imidlertid ogsaa anført Grunde af en anden Natur, og for hvilke der taler Mere. Man har saaledes paastaet, at de, der have Deel i de borgerlige Rettigheder, bør ogsaa bære deres Deel af Byrderne; men man har deraf draget den urigtige Slutning, at altsaa burde vi beskatte alt Hartkorn lige, altsaa burde den, der eier mindre end 4 Skpr. Hartkorn, beskattes ligesaa høit som den, der eier mere. Denne Slutning anseer jeg for urigtig, og det væsentligt, fordi man overseer denne Skats Natur altfor meget; man glemmer, at det er en overordentlig Byrde, en Skat, som er ud over det Sædvanlige. Det er vist, at de lavere Classer i Samfundet skulle beskattes, og de ere indrettede paa at blive beskattede ved de ordinaire Skatter; de svare hver Dag netop de Skatter, paa Grund af hvilke de have deres politiske Rettigheder; men man skal ikke lægge en overordentlig Skat paa saadanne Classer i Samfundet, uden at det staaer aldeles uomstødeligt fast, at de kunne bære den, og det troer jeg ikke kan uomstødeligt bevises med Hensyn til disse. Og, gjælder dette ogsaa med Hensyn til Enkelte, saa tør det ikke deraf sluttet, at det gjælder over hele Landet.